

ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Bevg) ler, men det kan man kun le ad, naar man ikke kender Krigen, thi naar man nogenfinde under en Krig har set en Panique, saa vil man se, hvad den kan føre til, og hvorledes den dygtigste, modigste og ivrigste Hær, baade Anførerne og de Menige, et Dieblig kunne glemme sig selv, men ogsaa blot et Dieblig. Men naar man nu vil føre Anse mod den regulære franske Hær, maa man virkelig erindre de i allerhøieste Grad ugunstige Forhold, hvorunder den kom til at kæmpe, altid mod en decideret Overmagt, og dog tror jeg ikke, at den franske regulære Hær, være sig ved Metz, Wörth eller Sedan, har givet mindre Prøver paa Dygtighed og Tapperhed end tidligere franske Hære; men hvad man kan indrømme, er, at Ledelsen fra oven var ganske overordentlig slet — men det vedkommer ikke i ringeste Maade Soldaternes Uddannelse. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa, at omtale Paris's Mobilgarde; jeg tror, at dens Virksomhed er kjendt af de fleste Medlemmer; men jeg skal blot give den Oplysning, at, da den blev kjørt fra Paris til Chalons, ødelagde 3 Batailloner deres Geværer eller kastede dem ud af Vinduerne, saa at man fremtidig maatte sende Bataillonerne til Leiren uden Geværer og sende Geværerne bagefter. Da man saa havde formeret 17 Batailloner ved Chalons og General Canrobert befalede dem at gaa mod Tjenden, saa raabte de: „Lil Paris!“; de vilde tilbage og havde ikke Lykt til at gaa mod Tjenden. Nei! Lad os ikke komme ind paa en Militshær, jeg tror ikke, at det vil baade. Og hvad er da Hovedtanken, som kan rettes mod en Militshær? det er den, at den gjennemgaende viser sig i Besiddelse af Mangel paa Disciplin, og det er en Fjording, som er uundgaeligt nødvendigt for en Forsvarshær. Vi har flere Gange her i Salen hørt Udtalelser, som om en Forsvarshær kunde være mindre uddannet end en Angrebshær, da dens Opgave er en anden. Men, mine Herrer, naar det gaar fremad og naar man kan bære Hovedet høit, saa kan Disciplinen let holdes vedlige; men naar man maa være forberedt paa, at det gaar imod, saa behøves Disciplinen, fordi Disciplinen er det Æneste, der kan skabe Resignation, og det maa de Herrer være overbevist om, at der hører megen Resignation til at tjene i en lille Hær. Hvad fordres der nemlig af en saadan? Der fordres, at den skal seire. Men det maa den lille Hær gjøre sig fortrolig med, at kan den maasse en enkelt Gang seire, maa den dog være forberedt paa kun at opnaa hæderlige Nederlag; men, hvad den altid kan gjøre Regning paa, er en i allerhøieste Grad ubillig Kritik. Da forskjellige ærede Medlemmer ere komne ind paa Lovens Enkeltsteder, skal jeg, hvad jeg ellers ikke vilde have gjort, slaa ind paa samme. Bei og behyfe enkelte Punkter, som ere berørte. Den høitærede Krigsminister har allerede forsvaret Brigadeinddelingen, og jeg skal kun om dette Punkt

tilføje, at jeg anser det for at være uundgaeligt nødvendigt, at, naar man skal have Brigadeinddelingen i Krig — og det har man i den foreløbige Betænkning heller ikke negtet, thi man har kun deri sagt, at man nok kunde fordre Brigaderne afskaffede „idctmindste“ i Fredstid — saa skal man have dem i Fredens Dage, thi det er et Hovedpunkt, at de Kommandolede, man skal have i Krigen, maa man have allerede i Fredsformationen, fordi det ikke gaar an i det Dieblig, da Hæren sættes paa Krigsfod, at skabe nye Tilstande. Et Exempel paa det Farlige heri har man i Erfaringerne fra 1864. Hvad de 5 Maaneders Uddannelses tid angaar, saa vil jeg sige, som det er blevet udtalt fra flere Sider, at jeg ikke uden Betænkelighed ser paa dette Spørgsmaal; men den eneste Bemærkning, hvorpaa jeg tænker mig, at der kan være noget Haab om, at Nedsættelse kan foretages uden Fare, er, naar man gjør de Indrømmelser, som Krigsministeren har fordret, nemlig naar man skaber stærkere Kammer, naar man skaber Regimentter, der ikke som de i de tidligere Lovforslag foreslaaede tildels have staaet paa Papiret, men Regimentter, der aarlig faae en virkelig Udvælgelse, og naar man sluttelig holder en Winter = Styrke til Tjeneste. Ja, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) tog igaar et „Spr“ fra mig til Indtægt, men den Slutning han udrog deraf, var ikke ganske korrekt. Jeg skal være fuldstændig enig i, at naar Winterstyrken anvendes paa den Maade, som man nu anvender den, saa er den ikke til Gavn; men det er min Overbevisning, at det er nødvendigt i Hæren at have en lille stærkt uddannet Kjerne, hvorom det mindre uddannede Mandskab kan gruppere sig, og det kan naaes, naar man lader de 160 Mand, som efter Lovforslaget blive ved Regimentterne, danne en Slags fortsat Skole og lægger Uddannelsen i den Mandss Haand, som bliver Forstander for Besælingsmandskolekolen. Saa er Skolen paa det Sted, den skal være, og saa kan Uddannelsen komme til at gaa fremad paa den rette Maade. Det samme ærede Medlem var mod de hyppige Indkaldelser, ja det kan let Alle blive enige om. Men man maa ogsaa være enig om, at Valget er imellem enten at have en lang Tjenestetid og faa Indkaldelser eller en kort Tjenestetid og flere Indkaldelser. Naar det ærede Medlem viste hen til Norge som et Exempel, vi skulle følge, saa skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at naar han sagde, at Liniemandskabet der uddannes i 42 Dage, saa er det forjaavdt korrekt, at dette er Rekrutskolens Varighed, men derefter følger 24 Dages Excercertid i samme Aar, og endelig skal jeg minde om, at det samme Mandskab indkaldes de paafølgende 4 Aar i 24 Dage hvert Aar. Det er dog noget Andet end det, som forlanges her. Hvad Rytteriet angaar, saa synes det hver Gang der bringes Forslag frem om Hærens Ordning, som om det er det Baaben, hvorimod det